

۱۷۹ آشنایی با ایمان کلیسا

کلیسا

«همه‌ی ایمانداران را یک دل و یک جان بود [...] در همه چیزها هم شریک بودند آنان خود را وقف تعلیم یافتن از رسولان و رفاقت و پاره کردن نان و دعاکردن»
(اعمال رسولان ۴:۳۲؛ ۲:۴)

کلمه‌ی کلیسا از کلمه‌ی یونانی «ekklesia» می‌آید و به معنای «اجتماع کسانی است که دعوت شده‌اند».

- برای مسیحیان، کلیسا چند معنی دارد:
 - * کلیسا که اسم خاص است به معنای جماعت مسیحیان می‌باشد. یعنی همه‌ی کسانی که خود را از آن مسیح می‌دانند و تعییند یافته‌اند.
 - * کلیساها‌ی (ارتکس، کاتولیک، پروتستان...) گروه‌هایی مسیحی هستند که در طول تاریخ از هم جدا شده‌اند و درباره‌ی کلیسا دیدگاه‌های مختلفی را به می‌دهند.
 - * در میان کاتولیک‌ها، اغلب از کلیسا برای نشان دادن حاکمیت رسمی آن سخن می‌گویند.
- * کلیسای جهانی متشكل از مشارکت کلیساها محلی که هر کدام با تمدن خاص خود تطابق دارد.

آن چه بعضی‌ها می‌گویند...

* کلیسا، مثل مسجد ساختمانی جهت اجتماع ایمانداران می‌باشد.

* عیسا و کلامش، باشد! ولی کلیسا چه؟ کلیسا از راهی که عیسا مشخص کرده بود منحرف شده است.

* یک کلیسای واحد وجود ندارد، بلکه چندین کلیسا وجود دارد و مسیحیان تقسیم شده‌اند.

* کلیسا یک قدرت پولی و نیز یک قدرت سیاسی است، مخصوصاً در قرون وسطاً و در زمان جنگهای صلیبی.

* باید اعتراف کرد که در بین اعضای کلیسا، اشخاص سخاوتمند و ثمریخش برای مبارزه با فقر و بی‌عدالتی وجود دارند.

* با مسیحیان می‌توان درباره‌ی مذهب بحث کرد. آنها می‌توانند بدون هیچ گونه تعصب، ایمانداران ادیان مختلف را درک نمایند.

آن چه مسیحیان می‌گویند...

- ما ایمان داریم... به کلیسای واحد، مقدس، کاتولیک، رسولی

عیسا کلیسا را به عنوان قوم عهد جدید خواسته است. به این ترتیب، کلیسا ادامه‌ی قوم برگزیده است که موسی گرد آورده بود و بی‌وققه به واسطه‌ی پیامبران به وفاداری یادآوری شده‌اند. کلیسا واحد می‌باشد زیرا توسط روح القدس در عیسای مسیح جمع شده و به سوی پدر گام برمی‌دارند.

۱- کلیسا، قوم شاگردان عیسی است. قوم مسیحیان

***قومی خوانده شده:** مسیحیان، قبل از این که آزادی خود را گروگذارند و با ایمانشان جواب بدهنند، دعوت شدگان هستند. آنها صدای عیسا را شنیده اند که از جانب خدای پدر، از آنها دعوت کرده است: «مرا پیروی کنید، به دنبال من بیائید».

* آنها دعوت شده اند که در برادری زندگی کنند: عیسا برنامه‌ی زندگی شاگردان را به آنها عرضه می‌کند، این برنامه همیشه تنها در فرمان «محبت» خلاصه می‌شود: «یک دیگر را محبت نمایید هم چنان که شما را محبت نمودم» (یوحنا ۱۵:۱۲)، «جميع شما برادرید» (متی ۸:۲۳). و تمام قهرمانان کلیسا، از آگوستین قدیس تا مادر ترزا، همین کلام را به روش خودشان گفته اند: «نانی که ذخیره می‌کنی، از آن انسان گرسنه است؛ تن پوشی که در صندوق می‌نهمی، از آن انسان برهنه‌ای است» (بازیل قدیس- اسقف قرن چهارم). کلیسا نمی‌تواند تحمل کند که انسان تحقیر شود. و به همین دلیل، همیشه وظیفه‌ی خود دانسته که احتیاجات اساسی انسان‌ها را برآورده کند.

* برای جلال خدا، پولس قدیس می‌گوید: «چه زمانی که می‌نوشید و چه زمانی که می‌آشامید، هر کاری را برای جلال خدا بکنید» (۳۱:۱۰- قرن ۱-۲). مسیحیان، حقیقتاً دعوت شده اند که بی‌وقفه مبارزه کنند تا دنیا را به دنیای برادری تبدیل کنند، تا آن را به قربانی پسندیده‌ی خدا تبدیل کنند. هدف هر مسیحی و تمامی کلیسا این است که به واسطه‌ی تمام زندگی‌گشان، سپاس خدا را بگویند و به محبت او شهادت دهند.

* کلیسا، کاتولیک می‌باشد، در یونانی معنای کلمه‌ی Katolon یعنی کل. به این معنی که کلیسا تمام راز خدا را دربر دارد و این راز را به همه‌ی انسان‌ها و همه‌ی ارزش‌های انسانی عرضه می‌دارد. عیسا کلیسا را به تمام امت‌ها و تمدن‌ها فرستاده تا مردمه‌ی نجات در عیسای مسیح را اعلام نماید و به این وسیله همه‌ی ارزش‌هایی این تمدن‌ها در مسیح به عهده گرفته شوند و تجلی یابند. (ر.ک فیش شماره‌ی ۱۰ از سری ۲: مأموریت کلیسا). البته این مأموریت اغلب بدون رنج و آزار انجام نمی‌شود، که از این راه مسیحیان در صلیب مسیح جهت نجات برادران خودشان سهیم گردند.

* کلیسای محلی گروه ایماندارانی می‌باشد که در مسیح جمع شده اند تا به راز او شهادت دهند و یک تمدن خاص این محل در او به عهده گرفته شود. بنابراین هر کلیسای محلی یک رنگ خاص در آینین مذهبی خود و در طرز بیان راز مسیح خواهد داشت که با تمدنی که به آن واگذار شده است مطابقت خواهد داشت. مشارکت این کلیساهای محلی مختلف که در اتحاد و مکمل هم دیگر زندگی می‌کنند کلیسای واحد کاتولیک را تشکیل می‌دهد.

* بنابراین، کلیسا همانند راز سه‌گانه‌ی اقدس هم واحد و هم گوناگون می‌باشد. کلیساهای مختلف محلی توسط عیسا و قدرت روح القدس با مشارکت یکدیگر و جریان زندگی مسیح راز کلیسای واحد کاتولیک را که در هر کدام از این کلیساهای وجود دارد عملی و آشکار می‌سازند.

۲- کلیسا از روح القدس جوشان، و از دیدگاه انسانی یک نظام است

خدا بینان گذار کلیساست که خود در عین حال موسسه انسانی می‌باشد و به راز انسان شدن پسر خدا ادامه می‌دهد. کلیسا در آن واحد هم از خداوند سرچشم می‌گیرد، بنابراین، جوش غیرمترقبه روح القدس است که هرجا می‌خواهد می‌وزد و نظام انسانی نمی‌تواند او را خفه کند، و هم مؤسسه انسانی مستدام و سازمان یافته‌ای است که باید به مأموریت خود تا روز آخر ادامه دهد پس کاروانی است که حرکت کرده ولی هنوز به هدف نرسیده است.

***دارای مسؤولان:** اسقفان، که نشانه‌ای از حضور مسیح، یکتا شبان بزرگ در جماعت ایمانداران می‌باشند، یعنی جانشینان دوازده شاگردی که عیسا انتخاب کرده بود تا پایه‌ها و ستون‌های کلیسای او باشند؛ و در میان آنها، و

نیز کشیشان و خادمان که وظیفه دارند، اسقفان را در مأموریتشان یاری کنند. هم چنین کشیشان و خادمان که وظیفه دارند اسقفشان را در کارش یاری کنند، بنابراین، کلیسا رسولی می باشد.
وظیفه ی همه این ها، یک خدمت است.

- * رازها: برای کاتولیک ها، هفت راز اصلی وجود دارد که آنها را رازهای هفتگانه می نامند (ر. ک به برگه ۲/۵) که در بین آنها، تعمید و عشاء ربانی مهمترین هستند.
- * اعتقادها: مهمترین آنها در قانون ایمان جمع شده که مسیحیان از ابتدا به یک دیگر منتقل می کنند.
- * دگرگون ساختن زندگی شخصی و اجتماعی تا از نزدیک به دنبال مسیح روند.

۳- کلیسا اجتماعی است که در آن، خدا عمل می کند.

پولس قدیس به قرنیان می گوید: «آیا نمی دانید که هیکل خدا هستید و روح خدا در شما ساکن است؟» (اول قرن ۱۶:۳). کلیسا به واسطه ی روح القدس که قدرت و فرمان خدا می باشد و در آن مسکن گزیده و جان گرفته است. بنابراین بنای مسیح و آفرینش خدا می باشد. این روح، از درون هر یک از اعضاش عمل می کند تا همه را به یک قوم برادر و هم چنین یک قوم متبرک، یک قوم مقدس تبدیل کند: «شما قبیله ی برگزیده و کهانت ملوکانه و امت مقدس و قومی که ملک خاص خدا باشد، هستید تا فضایل او را که شما را از ظلمت به نور عجیب خود خوانده است، اعلام نمایید» (۱۱- پطرس ۹:۲).

- * حتی کلیسا، به طور رازگونه ای، جسم مسیح خوانده شده: «اما شما بدن مسیح هستید و فردآ اعضای آن می باشید» (اول قرن ۱۲: ۲۷). و این به هر کس ارزشی بینهایت می دهد چون حتی کوچکترین انسان، با انسان های دیگر برابر است و مستقیماً در زندگی اجتماع چون در زندگی خود عیسی مسیح شرکت دارد.
- * بالاخره، کلیسا غایت خود را در خود ندارد، کلیسا عروس مسیح و در انتظار برگشتن پرجلالش می باشد. پس به صورت کاروانی روی زمین در سفری زیارتی به سوی روز آخر، روز بازگشت مسیح در حرکت است. کلیسا وقتی به هدف خود می رسد که مسیح بازگشته و همه چیز را در حقیقت مستقر کند و همه چیز را به دست پدر بسپارد: «و بعد از این موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهد نمود زیرا که چیزهای اول درگذشت» (مکافه ۴: ۲۱) خدا همه چیز در همه کس خواهد بود.

کلیسا در دنیا

شادی ها و امیدها، غم ها و نگرانی های انسان های این زمان، خصوصاً فقیران و دردمندان، هم چنین شادی ها و امیدها، غم ها و نگرانی های شاگردان مسیح می باشند، و هیچ چیز واقعاً انسانی نیست که در ملک آن ها طنین نداشته باشد. اجتماع آن ها، در واقع، با انسان ها بنا شده که در مسیح جمع شده اند و به واسطه ی روح به ملکوت خدا هدایت می شوند و پیام نجات را که باید به همه عرضه کنند، با خود دارند. بنابراین، اجتماع مسیحیان حقیقتاً خود را همدرد نوع بشر و تاریخش می داند (شورای واتیکان دوم).

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

- * به گونه های مختلف می توان جایگاه و مسئولیت خود را در کلیسا تشخیص داد. ولی هیچ تعمید یافته ای نمی تواند خود را فقط مصرف کننده بی مسئولیت بداند.

اسقف رم که پاپ نامیده می شود - «اولین در میان برابرها» - و مأموریت دارد که بقیه را در وحدت جمع کند. و

بعضی‌ها بیشتر به عرفان تمایل دارند، به حضور خدا حساس ترند و به پرستش تمایل دارند: اینها مشارکت خود را با راز خدا بیشتر در سکوت و تعمق پیدا می‌کنند. بعضی دیگر، بیشتر به فعالیت‌های مختلف جهت شهادت دادن به عیساٰ یا خدمت به فقرا یا مبارزه جهت عدالت تمایل دارند اینها مشارکت خود را با راز خدا بیشتر در خدمت و محبت به همنوعان پیدا می‌کنند.

و مسیحیانی را که خصوصاً به سبب سنت خانوادگی شان مسیحی هستند فراموش نمی‌کنیم ...

* تاریخ کلیسا نیز در میان مسیحیان گوناگونی‌هایی به وجود آورده است. این گوناگونی، برخوردهایی را باعث شده‌اند که گاهی خشونت‌آمیز بوده و از این جا کلیساها مخالف به وجود آمده است: ارتدکس، (بیزانس، سریانی، قبطی، شرق)، پروتستان، اسقفی، کاتولیک و ...

بعد از یک دوره‌ی طولانی تنش، یا حداقل بی‌اطلاعی این کلیساها از یک دیگر، در زمان ما، جنبشی برای نزدیک کردن و متحد کردن کلیساها شکل گرفته، جنبش اتحاد کلیساها. به این جهت شورای اتحاد کلیساها در ژنو نیز انجمان کلیساها خاورمیانه در خدمت کلیساها م نقش مهمی را ایفا می‌کنند. قابل ذکر است که هفته دعا جهت اتحاد کلیساها، برطبق دعای خداوند عیسی مسیح (یوحنا ۱۷)، از اهمیت بسزایی در همه‌ی کلیساها برخوردار است.

* امروزه، همچنین یک جریان تفاهم متقابل و نزدیک مابین مذاهب بزرگ مثل اسلام، یهودیت، بودا، هندو ... و کلیساها مسیحی وجود دارد. کلیسا هم جنگ مذهبی و هم درآمیختن مضمون و مطلب عقاید مذهبی را رد می‌کند.

کلام کتاب مقدس

«غُرِيبٌ وَاجْنَىٰ نِسْتِيْدُ، بِلَكَهُ هَمُوطَنُ مَقْدَسِيْنْ هَسْتِيْدُ وَ اَهْلُ خَانَةِ إِلَٰهٖ ... شَمَا بَدْنُ مَسِيحٖ هَسْتِيْدُ»
(افسیان ۲:۱۹) و نوبری که کشورتان به خدا تقدیم کرده است (رومیان ۱۶:۵؛ یعقوب ۱:۱۸).

نیایش برای اتحاد کلیساها

به ما آن فیض را عطا فرما
تا آن چه از بی قیدی، بدگمانی
و حتی دشمنی متقابل را که در درون ما
نهاست درک کرده و با صداقت به آنها
معترف گشته و با شجاعت بیاری تو
آنها را به دور افکنیم
باشد که بیاری روح القدس
همگی ما در تو
به دیدار یک دیگر نائل شویم
تا نیایش تو برای اتحاد مسیحیان
آن گونه که می‌خواهی و آن چنان که مشیت توست
از قلب وزبان ما
همواره به سوی آسمان بلند گردد

متن جهت تعمق گروهی: مرقس ۱۶:۹-۲۰